

Literatura:

- P. Gigout: La responsabilité politique des ministres dans la constitution de 1875 (Dijon, Barbier-Marillier 1898).
 A. Esmein: Éléments de droit constitutionnel français et comparé. (Tenin, 22 rue Soufflot, Paris 5e), VII. vydání) 1921, první a druhý díl.
 L. Duguit-H. Monnier: Les constitutions et les principales lois politiques de la France depuis 1789 (Paris, Librairie générale de droit et de jurisprudence, 20, rue Soufflot), III. vydání (1915).

Ž p r á v y

Demokracie v nebezpečí? Mezi jinými německými učiteli židovské rasy byl — podle novinářských zpráv — »dán na dovolenou« *též prof. Hans Kelsen, působící v Kolíně nad Rýnem. Ať soudíme o bezprávích páchaných dnešním režimem v Německu jakkoliv nepříznivě, v tomto případě musíme uznati, že odstranění Kelsena s universitní katedry bylo — alespoň s hlediska vládnoucího režimu — zcela odůvodněné. Vždyť může-li se nový režim v Německu ve veřejném mínění světa vůbec na něco odvolávat, je to t. zv. krise demokracie, t. j. nedůvěra v demokracii nejen v širokých vrstvách, nýbrž i v myslích státovědců. A tu se přece nesluší, aby Hitlerův stát vydržoval učence — a k tomu tak přesvědčivě argumentujícího — který přese všechny zkušenosti z poslední doby odpírá lepší pravdě protidemokratické a zůstává rozhodným zastáncem demokracie.*

*Bylo v poslední době opětovně poukázáno na to, že právě bezprávné poměry, které zavládly v říši kázně a dobrých mravů, velmi prospěly myšlence demokracie. Řekněme k tomu jen, že právě události v těch státech, které prý demokracii překonaly, ukazují, jak silné jsou základy myšlenkové stavby demokratického chápání státu a společnosti. Dnešní režim německý vyšel z lidových voleb, dovolává se velmi názorně principu majority a říká si — byť nesprávně — »národní revoluce«. Není to nápadné, že právě krajně nedemokratický režim se opírá o ideje a pojmy, které jsou zcela typickými plody myšlenkové výzbroje demokracie? To proto, že je dnes už pozdě na to, zbaviti se demokratického chápání a odůvodnění státní moci. Demokracie stala se již příliš vžitou součástí názoru na stát u všech kulturních národů, ať chtěly nebo nechtěly. Nedovedeme si již prostě představiť stát, jehož vládcové by rekovali k něčemu než k vůli národa. Odůvodnění »z boží milosti« *by dnes asi už nikdo nebral vážně a jiného zatím jsme nenašli. A patrně už nenajdeme. Proto i fašistickým a sovětským diktátorům nezbyvá než vládnouti »z vůle lidu«, což za jejich života může býti pouhou formulí, což však v okamžiku jejich**

smrti se patrně nějak prakticky projeví. Právě smrtelnost diktátorů — kteří svoji moc nebudou patrně odkazovati svým synům, jak to kdysi bez námitek činili faraonové, císařové a králové — ukazuje životnost principu demokratického. Princip demokracie už asi zůstane zachován, jiná však je otázka, co si na něm národy vybudují. — n —

In memoriam. Dne 14. března 1933 zemřel v Praze známý odborník v horním právu, JUDr. et Mont. Ing. Josef Peters, ředitel Svazu majitelů dolů a suplent horního práva na právnické fakultě Karlovy university. Jeho publikace, kromě vydání komentovaného horního zákona (s Dr. Koschinem), uloženy jsou jednak v hornických a hutnických časopisech a jednak ve Slovníku veřejného práva a zůstanou tak dokumentem jeho význačné znalosti českého horního práva. — V Rokycanech dne 14. dubna 1933 zemřel ve stáří 83 let Adolf Srb, český politik, kdysi persekvovaný rakouskou vládou, žurnalista a pečlivý pěstitel české politické historie. Z jeho pilného péra dostalo se nám naposledy (1926) soustavného vydání »Politických dějin národa českého od poč. doby konstituční« ve dvou dílech, jež obsáhly léta 1861 až 1918. Ča.

Z celého světa právnického a hospodářského. — **Belgie:** Vláda připravuje zmocňovací zákon, který by ji dával možnost vydávati nařízení s platností zákona na ozdravení státních financí. — **Dánsko:** Senát přijal zákon na »udržování bezpečnosti a pořádku«; jde o ústavní zákon, který musí býti přijat dvěma třetinami lidového zastupitelstva a schválen Společností Národů. — **Italie:** V Římě zasedala po velikonočních parlamentní obchodní konference; radila se o dovozních kontingentech, nepoměru cen v drobném obchodě a velkoobchodě, restauraci zemědělských států a pod. — Dle usnesení Národní rady korporací mají býti vydány všem zaměstnancům pracovní knížky. — Zavedena byla zvláštní dávka z lamp radiových přijímačů, snížena byla dávka z motorových vozidel. — Ústředí sociálních pojišťoven byla přejmenována na Národní fašistický ústav sociální péče a Národní fašistický ústav pro úrazové pojištění. — **Jugoslavie:** Ministr spravedlnosti předložil skupštině zákon o zrušení svěřenství. — **Maďarsko:** Sněmovně byla předložena osnova zákona o vnitřní půjčce. — **Německo:** Říšský komisař pro pruské ministerstvo kultu vyhlásil nový řád o studentském právu; uznávají se studentská stavovská sdružení. Na vysokých školách se zřizují spolkové komory (bündische Kammern), jež mají poradní hlas a právo kontroly nad vůdci studentských spolků (Studentenschaften). — Říšský komisař v pruském ministerstvu spravedlnosti zřídil zvláštní referát na potírání korupce. — Vydán byl nový říšský zákon o košerování zvířat; některé země již před tím takový zákon vydaly. — Vydán byl zákon na obranu proti politickým násilnickým činům; těžší delikty (zneužití traskavin, žhářství, travičství, způsobování zátop, poškození železnic atd.) se trestají smrtí; zákon má zpětnou platnost. — V některých zemích, zejména v Prusku a Bavorsku, byl zrušen zákaz studentského souboje. — Říšský kabinet se usnesl na nové organizační německé říše. V čele zemí stojí místodržící, v Prusku je místodržícím říšský kancléř, menší země mají dohromady po jednom místodržícím. Místodržitelé jsou jmenováni říšským prezidentem na návrh říšského kancléře. Místodržitel jmenuje předsedu zemské vlády a na návrh tohoto další její členy, rozpouští zemské sněmy a vypisuje volby, promulguje a vyhláší zemské zákony, jmenuje vyšší úředníky a soudce, má právo amnestie. Zemský sněm není oprávněn vysloviti zemské vládě nedůvěru. — Současně byly znovu zavedeny čestné tituly, řády a čestné odznaky. — Ministerstvo spravedlnosti povolilo úlevy při zkouškách čekatelům justiční služby, kteří pracovali v národních svazech. — Vydán zákon o obnově úřednictva z povolání; týká se hlavně úředníků, kteří vstoupili do státní služby po 9. listopadu 1918 a nemají předepsaného vzdělání, dále nearijských